

اتابک نادری در تالاب هشیلان

اتابک نادری به مجموعه بازیگران نمایش «تالاب هشیلان» پیوست. بر اساس خبر منتشر شده از مهر، این نمایش مرحله تمرین را پشت سر می‌گذارد و قرار است در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر اجرا شود. نمایش تالاب هشیلان به نویسندگی و کارگردانی نوشین تبریزی و تهیه‌کنندگی محمدعلی محمدی یک درام خانوادگی است که بعد از ده سال از زمان نگارش نمایشنامه به اجرای عموم می‌رسد. اجرای این نمایش از ۱۸ مهر ساعت ۲۰ در تالار قشقایی آغاز می‌شود و تا ۲۸ آبان ادامه خواهد داشت.

چخوف و دوستانش در تهران

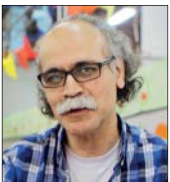

گزیده‌ای از داستان‌های کوتاه نمایشی آنتوان چخوف با عنوان «دوستان، ما بد زندگی می‌کنیم!» منتشر شد. ایسنا این خبر را منتشر کرده و نوشته که این مجموعه با ترجمه داریوش مؤدبیان در ۵۲ صفحه با شمارگان ۵۰۰ نسخه و قیمت ۹۰ هزار تومان در نشر گویا عرضه شده است. در نوشته پشت جلد کتاب آمده است: «دوستان، ما بد زندگی می‌کنیم!» جانمایه داستان‌های کوتاه چخوف در یک نگاه کلی - درونمایه تمامی آثار وی (نمایشی و غیرنمایشی) - شاید همین یک جمله کوتاه باشد. علاوه بر این کتاب، اثری از میرجلال‌الدین کرازی هم در نشر گویا منتشر شده که «در سایه آفتاب» نام دارد و مجموعه‌ای از جستراها در فرهنگ و ادب ایرانی است.

تشریح شوستاکوویچ با حضور مشایخی

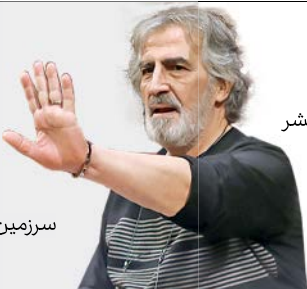
رویدادهای موسیقایی «مکتب تهران» این بار به بررسی آثار دیمیتری شوستاکوویچ با حضور نادر مشایخی، آهنگساز و رهبر ارکستر برگزار می‌شود. بر اساس اعلام مهر، این رویداد که پیشتر آثاری از موتزارت، واکنر و الوین لوسیر را بررسی کرده بود، ساعت ۱۷ یکشنبه هفته بعد با حضور نادر مشایخی به تحلیل آثار دیمیتری شوستاکوویچ می‌پردازد. این مجموعه رویدادها با تمرکز بر هشت سمفونی دوم شوستاکوویچ ادامه خواهد یافت. در این رویداد با عنوان «گام سوم»، سمفونی ۸، به عنوان یک مبدأ انتخاب شده است. چرا که شوستاکوویچ بعد از سمفونی ۷ که معروف‌ترین اثر اوست، در سمفونی ۸، با دیدی تازه جهان را مشاهده می‌کند. شوستاکوویچ در سمفونی ۷ نیز جنگ جهانی دوم و مقاومت روسیه و شهر لنینگراد در مقابل آلمان را نشان می‌دهد. البته بین سمفونی ۷ و ۸، اختلاف جالی است، اما در سمفونی ۸ با شوستاکوویچ دیگری روبه‌رو هستیم.»

نادر مشایخی نیز با اشاره به این‌که کار «شوستاکوویچ» به ریشه‌های فرهنگی ما در شرق نزدیک است، بیان کرد: موسیقی او آتنال نیست. شنونده موسیقی ایرانی، این فضا را در ریشه‌های شنوایی موسیقی‌اش دارد. تحلیل این گزاره آسان نیست اما روح شنونده شرقی موسیقی، با فضای کار شوستاکوویچ، همراهی دارد. در سطح جهانی نیز فضای کار او، برای مخاطبان تازگی و شادابی داشته است؛ از این جهت شوستاکوویچ را می‌شود در مقابل کسانی همچون «شونبرگ» قرار داد.

بار دیگر آهنگی برای چهارشنبه‌ها

اولین بار سال ۷۷ بود که نشر روزگار رمان «آهنگی برای چهارشنبه‌ها» نوشته فرهاد حسن‌زاده را منتشر کرد و حالا بار دیگر انتشارات پیدایش آن را منتشر کرده. این خبر را مهر منتشر کرد و نوشت: داستان درباره پسر نوجوانی از جنوب ایران است که برای بازی در یک فیلم سینمایی انتخاب می‌شود و همراه با گروه فیلمبرداری از شهر بیرون می‌رود، اما قربانی سودجویی‌های پدرش می‌شود.

موسیقی شهبازیان برای موساییان

به‌زودی تازه‌ترین آلبوم فریدون شهبازیان در قالب موسیقی فیلم‌های وحید موساییان در دسترس مخاطبان قرار خواهد گرفت. این خبر را نیما جوان، تهیه‌کننده موسیقی و مدیر موسسه نشر و پخش جوان به مهر داده و گفته است: فیلم‌های خاموشی دریا، آرزوهای زمین، تنهایی باد، خانه روشن، گوشواره، سرزمین گمشده، گلچهره، فرزند چهارم و وقتی برگشتم از جمله آثار مشترک موساییان و شهبازیان است.

مصلی یا شهر آفتاب؟ کدام یک میزبان نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران در سال ۹۹ خواهد شد؟

تکلیف شهر آفتاب در بهشت

پیش از وقوع است. آنها طوری نوشته بودند، انکار قرار بازگشت نهایی شده و حالا باید به صف اعتراض به این اتفاق پیوست. آن روز حتی از هومان حسن‌پور که رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران و دریافت‌کننده این طومار بوده، پرسیدیم که وقتی هنوز هیچ احتمالی در این باره مطرح نشده ناشران چرا این چنین برآشفته‌اند. حسن‌پور آن روز بیشتر از این‌که صورت این مساله برایش اهمیت داشته باشد، از این متعجب بود که این طومار چطور از درهای اتحادیه به بیرون درز کرده و به گوش رسانه‌ها رسیده است. با این حال او گفت خودش در این باره چیزی ننشیده و ناشران از آنجا که «آدم‌های بانفوذی هستند» لابد چیزی شنیده‌اند که این چنین نگران شده‌اند.

حالا همان طور که گفتیم ظاهر اسر این کلاف پیدا شده است: کجا؟ عرض می‌کنیم.

آن سوی کلاف: عضو کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران

شهر آفتاب نرفتم اما مصلی هم نه!

وقتی حق شناس را پیدا نکردیم، بهترین مسیر را این دیدیم که از یکی دیگر از اعضای کمیسیون فرهنگی شورای شهر تهران بپرسیم که اظهارات رئیس‌شان، از جانب خودش بوده یا موضع این کمیسیون هم هست. الهام فخاری در این باره به جام‌جم گفت: «موضوع تغییر محل برگزاری نمایشگاه اخیراً و با فوریت در شورای شهر مطرح نشده، هر چند همواره مطرح بوده است». این عضو شورای شهر تهران می‌گوید بحث بر سر این تغییر اغلب چند ماه مانده به برگزاری نمایشگاه و طی تدارکات و برنامه‌ریزی برای برگزاری آن، در شورای شهر داغ می‌شود. با این حال، از لحن فخاری این‌طور برمی‌آید که او هم یکی از مخالفان برگزاری نمایشگاه در مصلی است چون می‌گوید ساختار خاص مصلی که بیشتر مناسب برای تجمعات مذهبی است، خالی از زیرساخت‌های برگزاری نمایشگاه کتاب است. با این حال، او را نمی‌توان از موافقان برگزاری نمایشگاه در شهر آفتاب درنظر آورد؛ نشان به آن نشان که می‌گوید به عنوان یک کتابخوان از نوجوانی همواره در محل‌های برگزاری نمایشگاه کتاب تهران حاضر بوده جز در دوره‌هایی که نمایشگاه به شهر آفتاب رفته است. وقتی از او می‌پرسیم چرا به شهر آفتاب نرفته، اتفاقاً به همان دلایلی اشاره می‌کند که مورد انتقاد ناشران هم هست: مسافت و خلأ زیرساخت‌ها.

این عضو شورای شهر تهران معتقد است نمایشگاه چه در مصلی و چه در شهر آفتاب برگزار شود، باید ناظر بر عملیات اصلاح و بهبود باشد و اگر شهر آفتاب در این چند سال توانسته باشد زیرساخت‌ها را اصلاح کند می‌تواند در رابطه با آنجا هم بحث کرد. مدلی که او پیشنهاد می‌کند، مدل تعاملی است.

فخاری از همین رو نهایتاً معتقد است نمی‌توان بدون در نظر گرفتن انتقاد ناشران، محل برگزاری نمایشگاه را تغییر داد چرا که به‌زعم او «چون این نمایشگاه رویداد بین‌المللی و در عین حال تعاملی است نمی‌توان در رابطه با آن، دستوری عمل کرد». از حرف‌های این عضو کتابخوان شورای شهر تهران این‌طور برمی‌آید که شورای شهر نمی‌خواهد دل ناشران را بشکند، اما در این میان در حال بررسی دوباره تغییر محل برگزاری نمایشگاه به شهر آفتاب هم هست. عجالتاً همین قدر بدانید که می‌توان نخ کلاف همیشه سبز در کم محل برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران را در راهروهای شورای شهر تهران رصد کرد.

ظاهراً حالا بشود گفت سر کلاف تغییر محل برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران کجاست. چند روز پیش، در همین صفحه «روزنامه جام‌جم» پس از انتشار طومار ناشران خطاب به اتحادیه‌شان، همان طوماری که رئیس اتحادیه به اسحاق جهانگیری معاون رئیس جمهوری ارجاعش داده بود، گزارشی نوشتیم و ابراز تعجب کردیم از این‌که وقتی هیچ حرف و حدیثی هنوز در رابطه با احتمال تغییر دوباره محل برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران در نگرفته، چرا ناشران از اتحادیه‌شان و رئیس اتحادیه‌شان از جهانگیری خواسته تا از بازگشت نمایشگاه از مصلی به شهر آفتاب جلوگیری شود؟ لحن نامه آنها طوری نبود که گمان کنیم ابراز نگرانی‌شان صرفاً برای پیشگیری و علاج واقعه

صابر محمدی
ادبیات و هنر

این سوی کلاف: رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران

پشت پرده‌ها یا روی میزها؟

ظاهراً نخ ماجرا را ابتدا از راهروهای شورای شهر در خیابان بهشت پایتخت ول داده‌اند توی ماجرا. نشان به آن نشان که محمدجواد حق‌شناس، رئیس کمیسیون فرهنگی شورای شهر با خبرگزاری ایبنا گفت‌وگو کرده و گفته که این فقط ناشران نیستند که ذی‌نفعان نمایشگاه محسوب می‌شوند و باید به همه فکر کرد. البته او در این گفت‌وگوی کوتاه خبری، سعی کرده از هیچ گزاره‌ای مبنی بر دفاع از شهر آفتاب استفاده نکند اما ابایی نداشته از این‌که بگوید مصلی دیگر مکان مناسبی برای برگزاری نمایشگاه کتاب تهران نیست. او گفته: «سال گذشته نیز این موضوع طرح شده بود اما باید تاکید کنم، ناشران تنها ذی‌نفعان نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران نیستند. به درخواست ناشران احترام می‌گذاریم و باید به آنها توجه داشته باشیم؛ اما بازیدکنندگان، مردم، گله‌مند اطراف مصلی و همچنین مسائل ترافیکی هم باید مورد بررسی قرار بگیرد. باید سعی کنیم همه ذی‌نفعان در انتخاب مکان برگزاری نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران دیده شوند». البته می‌توان حرف حق‌شناس مبنی بر درنظر گرفتن همه ذی‌نفعان برگزاری نمایشگاه کتاب را پذیرفت، اما بدیهی است که ناشران و مخاطبان نمایشگاه بیشترین درصد را در این میان به خود اختصاص می‌دهند. آنها در نظرسنجی‌های مختلف، مصلی را به شهر آفتاب ترجیح داده‌اند.

از این رو به نظر می‌رسد، ملاحظه‌های دیگری نیز در این میان مطرح باشد: ملاحظاتی فراتر از درنظر گرفتن همه ذی‌نفعان، ناشران و مخاطبان نمایشگاه کتاب. این ملاحظات البته مبتنی بر نکاتی نیست که دست ما اهالی رسانه به‌سادگی به آنها برسد چون لزوماً به گزینه‌های روی میز مربوط نیست و ممکن است به گزینه‌های پشت پرده ربط داشته باشد. امان از پیشی‌گرفتن «پرده‌ها» از «میزها»! با این حال برای این‌که قضایوتی نکرده باشیم، دیروز بارها با حق‌شناس از دفتر جام‌جم تماس گرفتیم و با این‌که ایشان هم یک بار با تماس گرفت نهایتاً از دسترس خارج شد و نتوانستیم گفت‌وگو کنیم و بپرسیم که این حرف‌های او را باید صرفاً در حد مخالفت با مصلی در نظر بگیریم یا باید به این حساب بگذاریم که او شهر آفتاب را هم به عنوان مقصد تایید می‌کند. از در دیگری وارد شورا شدیم. نخ این کلاف را بگیرید به سمت چپ صفحه و ادامه گزارش را بخوانید.

ناشران مخالف شهر آفتاب چه می‌گویند؟

مزایای مصلی	معایب شهر آفتاب
مکان مناسب مصلی در مرکز شهر تهران به گونه‌ای است که به خصوص به وسیله مترو ساکنان شمال، جنوب، شرق و غرب شهر در زمانی کم و بیش برابر می‌توانند به آن دسترسی داشته باشند.	امکان برابر دسترسی همه ساکنان شهر تهران به شهر آفتاب وجود ندارد؛ رفت‌وآمد مردم شمال، شمال شرق، شمال غرب و مرکز به شهر آفتاب با دشواری مواجه است.
در سال‌های برگزاری نمایشگاه در مکان مصلی، زیرساخت‌ها نسبتاً مناسب شده‌اند.	ترافیک آزادراه خلیج فارس (اتوبان تهران، قم) در طول ده روز برگزاری نمایشگاه کتاب بسیار بالا می‌رود.
ترافیک اطراف کنترل شده و روان است و امکان بازدید دو یا چندباره علاقه‌مندان کتاب از آن مهیا شده است.	مسافت زیاد، بسیاری از بازدیدکنندگان بالقوه را از مراجعه به نمایشگاه منصرف می‌کند
در طول سال امکان آشنایی با فضای معنوی مصلی مهیا نیست و در ده روز برگزاری نمایشگاه این امکان فراهم می‌شود.	شهر آفتاب همچنان با فقدان زیرساخت‌های لازم از جمله کمبود فضاهای مسقف برای استقرار غرفه‌ها روبه‌روست.
امکان دسترسی آسان دانش‌آموزان و دانشجویان به صورت انفرادی به نمایشگاه در محل مصلی به دلیل مرکزیت فراهم است.	رفت‌وآمد دانش‌آموزان به صورت انفرادی به دلیل مسافت زیاد و صرف وقت فراوان دشوار است.